

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 20ής Σεπτεμβρίου 2001

Υπόθεση T-344/99

Lucía Recalde Langarica
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Επίδομα αποδημίας - Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ - Άρθρο 26 του ΚΥΚ - Δικαιώματα άμυνας»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 833

Αντικείμενο: Προσφυγή με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 26ης Φεβρουαρίου 1999, περί ανακλήσεως του χορηγηθέντος στην προσφεύγουσα επιδόματος αποδημίας και περί κρατήσεως από τις αποδοχές της των ποσών που της καταβλήθηκαν βάσει του επιδόματος αυτού.

Απόφαση: Ακυρώνεται η απόφαση της Επιτροπής της 26ης Φεβρουαρίου 1999. Απορρίπτεται ως απαράδεκτο το αίτημα να διατάξει το Πρωτοδικείο κάθε άλλο προσήκον μέτρο προκειμένου η Επιτροπή να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 233 ΕΚ. Η Επιτροπή θα φέρει τα έξοδά της και τα έξοδα της προσφεύγουσας.

Περίληψη

Υπάλληλοι - Απόφαση επηρεάζουσα τη διοικητική κατάσταση ενός υπαλλήλου - Συνεκτίμηση στοιχείων που δεν περιλαμβάνονται στον ατομικό φάκελο - Δεν επιτρέπεται - Αποφασιστική επιρροή - Ακύρωση - Προϋποθέσεις (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 26)

Ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, στο πλαίσιο οποιασδήποτε διαδικασίας που κινείται εναντίον ενός προσώπου και είναι ικανή να καταλήξει σε βλαπτική γι' αυτό απόφαση, συνιστά θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου. Η αρχή αυτή επιτάσσει να παρέχεται η δυνατότητα στους αποδέκτες αποφάσεων, οι οποίες θίγουν σημαντικά τα συμφέροντά τους, να καθιστούν λυσιτελώς γνωστή την άποψή τους.

Στον τομέα του δικαίου της ευρωπαϊκής δημοσιοϋπαλληλίας, η αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας εκφράζεται κυρίως στο άρθρο 26 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ), το οποίο σκοπό έχει να εμποδίζει την εκ μέρους της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής έκδοση αποφάσεων που επηρεάζουν την υπηρεσιακή κατάσταση και τη σταδιοδρομία του εμπλεκόμενου υπαλλήλου, βάσει περιστατικών αφορώντων τη συμπεριφορά του, τα οποία δεν έχουν περιληφθεί στον ατομικό του φάκελο και δεν έχουν κοινοποιηθεί στον ενδιαφερόμενο

Η παράβαση του άρθρου 26 του ΚΥΚ συνεπάγεται την ακύρωση της πράξεως μόνον εφόσον αποδεικνύεται ότι τα επίμαχα έγγραφα άσκησαν καθοριστική επιρροή στην επίδικη απόφαση. Συναφώς, το γεγονός και μόνον ότι ορισμένα έγγραφα δεν τοποθετήθηκαν στον ατομικό φάκελο δεν είναι ικανό να δικαιολογήσει την ακύρωση βλαπτικής αποφάσεως, αν τα έγγραφα αυτά γνωστοποιήθηκαν πράγματι στον ενδιαφερόμενο.

(βλ. σκέψεις 57 έως 60)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 28 Ιουνίου 1972, 88/71, Rec. 1972, σ. 499, σκέψη 11· ΔΕΚ, 12 Φεβρουαρίου 1987, 233/85, Bonino κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 739, σκέψη 11· ΔΕΚ, 24 Οκτωβρίου 1996, C-32/95, Επιτροπή κατά Lisrestal κ.λπ., Συλλογή 1996, σ. I-5373, σκέψη 21· ΔΕΚ, 12 Νοεμβρίου 1996, C-294/95 P, Ojha κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-5863, σκέψεις 57, 67 και 68